

A TÖRVÉNY, MINT A CSELEKEDETEINK MÉRCÉJE

I. Egy örök zöld kérdés

1. **Mi az, amit nagyon határozottan képvisel a Biblia az emberek szétválasztásával kapcsolatban?**
 - A Szentírásban nagyon határozott üzenet az, hogy egyszer „mindnyájunknak meg kell jelennünk Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt”. **2Kor. 5,10.**
 - Jakab apostol viszont azt teszi világossá, hogy ebben az ítéletben az örök erkölcsi törvény pontjai alapján lesz megvizsgálva minden cselekedetünk, még a kimondott szavaink is.
 - „Úgy szóljatok és úgy cselekedjete, mint akiket a szabadság törvénye fog megítélni.” **Jak. 2,12.**
 - Ebben az ítéletben semmit sem tudunk elrejtene Isten elől, hiszen Ő a szívünk indítékait is jól ismeri.
 - Ezért „minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az”. **Préd. 12,16.**
2. **Könnyebbséget jelent a megítéltetéskor az, ha valaki majdnem az egész törvényt megtartja, csak egy törvénytípust nem tudott megtartani?**
 - Ha a törvénynek csak egyetlen pontját nem tartotta meg valaki, arra Isten úgy tekint, mintha egyet se tartott volna meg, az elítéltetéshez az is elég, mert senki sem a bűn nagysága miatt lesz elítélve, hanem a bűn miatt. **Jak. 3,10.**
 - „Mert a bűn zsoldja a halál” **Róm. 6,23.**
 - Mert „Aki 'egy ellen' vétkezik, az az egész törvényt megsérti; befolyásával és példájával a törvénytisztegetés oldalára áll, és így az 'egésznek megromlásában bűnös'.” (N.K. 518,1.)
 - „Azzal, hogy az emberek hozzájárulnak a törvény előírásának a megszegéséhez, Sátán hatalma alá adják magukat.” (J.É. 672.f.)
3. **Mi a bűn, amit a törvény elítél, a Biblia szerint hogyan lehet a bűn lényegét meghatározni?**
 - Isten nem csupán a külső cselekedetek alapján ítél meg bennünket, hanem a szív belső indítékait és szándékait vizsgálja, ezért a szívben lezajló cselekmény alapján ítéli meg az embert.
 - „Mert az Úr nem azt nézi, amit az ember. Mert az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.” **1Sám. 16,7/b.**
 - Isten tudja azt is, hogy a bűn hatalma miatt a cselekedeteink önmagukban nem mindig tudják hűen kifejezni az ember igazi lényét.

- Ezért figyelembe veszi és bűnnek ítéli meg azt is, amikor tényleges cselekmény nem történt, de a szívben a vágyak és a kívánságok szintjén már átélésre került a bűnös cselekmény.
- „*Valaki asszonyra tekint gonosz kívánság okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.*” **Mt. 5,28.**
- Ugyanakkor viszont nem tulajdonítja nekünk azt az elkövetett cselekményt, amikor csupán gyengeségből és erőtleniségből követtünk el valamilyen bűnt, de az akaratunk nem volt benne.
- „*Ha pedig én azt cselekszem, amit nem akarok, nem én mívelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn.*” **Róm. 7,20.**

4. A cselekedeteink alapján történő megítéltetésünkhöz kapcsolódóan mi a Szentírás másik határozott üzenete, ami viszont látszólag mintha ellentmondana az előzőekben felvetett szempontoknak?

- Pál azt írja: „*Mert kegyelemből tartattatok meg hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” **Eféz. 2,8-9.**
- Eszerint teljesen egyértelmű, hogy a cselekedeteink nem minősülnek érdemszerző tényezőnek az Isten ítéletében.
 - Vagyis az üdvösséget csak kegyelemből nyerhetjük el, cselekedetek nélkül, Isten ajándékaként.
- Ezért imádkozott Pál apostol a saját megítéltetése vonatkozásában is: „*találtassam Őbenne, mint akinek nincsen saját igazságom a törvényből.*” **Fil. 3,9.**
 - Vagyis azért könyörgött, hogy ne az általa elkövetett cselekedetek alapján kerüljön sor a megítéltetésére.

5. Mi hát az igazság, megítéli Isten a cselekedeteinket vagy nem?

- Jelentőségük van a cselekedeteinknek az ítéletben vagy nem?
- Egyáltalán, mit ítél meg Isten, amikor meg kell állnunk előtte, milyen módon ítélkezik felettünk?
- Van valamilyen kapcsolat az üdvösségünk és a törvény szerinti cselekedeteink megítélése között?

II. Megítélve Jézusban és Jézus által

1. Pál apostol azt mondja: „*nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak*”, – de miért nincs, és mit jelent nekünk az ítéletben az a tény, hogy Jézus Krisztusban vagyunk? **Róm. 8,1.**

- Ez a körülmény mindenképp előtt egy jogi helyzetet teremt számunkra Isten ítéletében, mert Jézusban lenni azt jelenti, hogy helyet cseréltünk egymással.
 - Ezért, amikor ítéletre kerülünk, akkor a mi életünk is az örök erkölcsi törvény által lesz megítélve, amiről az Ige azt mondja, hogy „*a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó.*” **Róm. 7,12.**

- A Krisztusban maradó emberben a krisztusi élet jellemzőinek kell láthatóvá válni, vagyis a Szentlélek gyümölcsének kell folyamatosan beérnie benne.
- Mert „*akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, a miképen Ő is tiszta.*” **1Jn. 3,3.**

5. Fontos-e az előbbieken tárgyalt szempontokat tisztán és világosan megértenünk, vagy nincs különösebb jelentősége a folyamatos kutatásnak?

- Nagyon fontos tisztán értenünk ezeket a részleteket az Igéből, mert csak ezeknek a kinyilatkoztatásoknak az ismeretében lehet sok egyéb bibliai kijelentést az igazi összefüggéseiben megérteni, mint pl.:
- „*Aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem átment a halálból az életre.*” **Jn. 5,24.**
 - Az előzetes döntés alapján ők az örök élet várományosai.
- „*Krisztussal együtt megfeszítettem, élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.*” **Gal. 2,20.**
- „*Aki hisz Őbenne, el nem kárhozik (nem ítéltetik el); aki pedig nem hisz, immár elkárhozott (máris elítéltetett), mivel nem ment át a halálból az életbe.*” **Jn. 3,18.**
 - „*Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged-(elmeskedik) a Fiúnak, az nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*” **Jn. 3,36.**
- Ezek az igei kijelentések nem jövő időre vonatkoznak, hanem a jelenre, ami azt jelenti, hogy már most „*örök életünk van*”, ezért mi soha nem halunk meg, hanem csak elalszunk, amiből Jézus fog felébreszteni bennünket.
- „*Minden lélek így szólhat: 'Tökéletes engedelmissége által Jézus eleget tett a törvény előírásainak. Egyedüli reményem abban van, hogy reá tekintsek, mint helyettesemre és kezesemre, aki tökéletesen engedelmeskedett a törvénynek érettem. Érdemeibe vetett hit által szabad vagyok a törvény kárhoztatásától. Igazságának ruháiba öltöztet engem, ami a törvény minden előírására feleletet jelent. Tökéletes vagyok az örök igazságot hozó Krisztusban. Ő Isten elé állít engem abban a folt nélküli ruhában, amiben emberi szövésnek nyoma sincs. Minden Krisztustól van és minden dicsőség az Isten Bárányát illeti, aki elveszi a világ bűneit.'*” (Szemelvények I. 363,1.)

- Ha igen, akkor Jézus parancsára minden bűnt és álnokságot eltörölnek a neve mellől, amik a korábbi életét terhelték, hogy az ítéletben kizárólag Jézus igazságába öltözötten állhasson meg, – mint ami Józsuával történt.
- Ez a körülmény azt jelenti, hogy a bűnös neve alatt nem az ő cselekedeteit fogják megvizsgálni, hanem Jézus cselekedeteit, amit Jézus neki tulajdonított.
 - Pál apostolnak azt a kijelentését is, miszerint az ítéletben az lesz megvizsgálva, „amiket e testben cselekedtünk, vagy jót, vagy gonoszt”, csak az előzőekkel összhangban lehet értelmezni. **2Kor. 5,10/b.**
 - Mivel a Jézus nekünk tulajdonított szent életén nincs mit vizsgálni, ezért az ítéletben már nem a törvény szerinti cselekedetek kerülnek megvizsgálásra, mert „a mit a törvény mond” csak „azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak”, mi viszont Jézusban már felszabadultunk a törvény alól. **Róm. 3,19.**
- Ugyanis ha a Jézussal való helycserénk miatt Neki meg kellett halni a mi bűneink büntetése miatt, akkor a helycsere másik oldalán lévők pedig úgy élhetnek, mint „szentek, ártatlanok, szeplőtelenek, a bűnösöktől elválasztottak”, mert ezt kapták Jézustól. **Zsid 7,26.**
- Ez az a helyzet, amire Pál apostol is hivatkozott, mondván, hogy amikor elérkezik ez a pillanat, akkor:
 - „Találtassam Őbenne, mint akinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján.” **Fil. 3,9.**
- Ennek az ismerete azt jelenti a jelenlegi gyakorlati életünk vonatkozásában, hogy feloldja bennünk a törvény követelményének való görcsös megfelelési kényszert.
 - Ebből következően a Krisztusban élő ember mindig keresi: „mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata”, mert aszerint akar élni. **Róm. 12,2.**
 - A törvény megtartásával azonban már nem érdemeket akar szerezni Isten előtt, hanem a háláját és a szeretetét igyekszik kifejezni. **1Jn. 5,3.**

4. Minek az alapján fogja Jézus megítélni azt, hogy az ítéletre kerülő ember valóban megmaradt-e Őbenne, vagy esetleg minden csak az ajkak vallomása volt?

- A Krisztusban maradás megítélésének több nagyon lényeges feltétele van, amik ebben az ítéletben fontos tényezőnek számítanak.
 - Az egyik ilyen vizsgálati feltétel az, hogy az ítéletre kerülő bűnös milyen módon követte el a bűnt, hogyan viszonyult hozzá, benne volt-e az akarata vagy csak erőtelenségből követte el. **Róm. 7,15; 17-20.**
 - Fontos szempont az is, hogy a Krisztusban maradó bűnös az Isten akarátával ellentétes cselekedeteit mindig bűnbánattal vitte-e Jézus elé, hogy bűnbocsátó kegyelemben részesüljön, mert továbbra is meg akart maradni Krisztusban.

- A jó hír viszont az, hogy nem az általunk megélt cselekedetek kerülnek megítélésre, hanem Jézus cselekedetei, mintha mi éltük volna azt a tökéletes életet, amit Jézus élt, mert helyet cseréltünk egymással.
- A mi bűnös cselekedeteink pedig egyszer már meg lettek büntetve Krisztusban a Golgotán, és egy bűnt nem büntet Isten kétszer.
- Mivel helyet cseréltünk Jézussal, ezért már „bizodalmunk lehet az ítélet napjához”, hiszen „amint Ő van, úgy vagyunk mi is”, mert az Átala megélt tökéletes életét nekünk ajándékozta. **1Jn. 4,17.**
 - Ezért Jézus nekünk is felteszi a nagy kérdését: „Hiszed-é ezt?” **Jn 11,26.**
- „Krisztussal úgy bántak, ahogy mi megérdemelnénk, azért hogy mi olyan bánásmódban részesüljünk, amelyet Ő érdemelt volna. Elítélték Őt a mi bűneinkért, amelyekben semmi része sem volt, hogy mi felmentést kapjunk az Ő igaz élete által, amelyben viszont nekünk nem volt semmi részünk. Elszenvedte helyettünk a mi halálunkat, hogy mi elnyerhessük az Ő életét.” (J.É. 16-17.)
 - Vagyis „nem azon kell aggódnunk, hogy Isten mit gondol rólunk, hanem azon, hogy mit gondol Krisztusról, a mi helyettesünkről.” (Szemelv. II. 32,2.)

2. Hol találunk a Bibliában leírást arról, hogy a megítéltetésünk alkalmával mi történik velünk?

- Zakariás könyvében találjuk leírva azt, hogy miként történik a megítélésünk eseménye Isten előtt, és Dániel írja le, hogy kik vesznek részt benne. **Zak. 3,1-4.**
- Ebben az ítéletben ott van mindenek előtt az **Úrnak Angyala**, aki nem más, mint Jézus Krisztus a mi közbenjáró főpapunk, aki mindig kész védelmébe venni a bűnbánó és megtérni vágyó bűnösöket.
- Másrészt ott van **Józsuá és barátai**, akik jelképes férfiaként állnak ott, a mindenkori Isten népét jelképezve.
- Ebben az ítéletben ott van az elmaradhatatlan társunk is, **Sátán**, aki azért áll mellettünk, hogy vádoljon bennünket, hogy örködjön afelett, nehogy rejtve maradjon egyetlen bűnünk is.
- Vannak még ott olyan **szolgáló angyalok** is, akik az Úr Angyalának parancsait várják, hogy végrehajtsák azt a maga idejében.
 - Dániel erről a csoportról azt látta, hogy „ezerszer ezeren szolgálának neki, és tízezerszer tízezeren állnak előtte”. **Dán. 7,10.**

3. Mivel a megítéltetésünk alkalmával nem felelhetünk meg Sátánnak, az ellenünk felhozott vádjaival szemben, ezért hogyan nyilatkozik meg az Isten kegyelme?

- Az a jó, hogy ebben az ítéletben nem csak Sátán áll mellettünk, hanem az Úrnak Angyala is, aki védelmezőként áll mellettünk Sátánnal szemben, az, aki a barátunknak nevezte magát, hogy „bizodalmunk legyen az ítélet napjához”. **1Jn. 4,17.**
- Védelmét azonban nem úgy adja, hogy megpróbálja bebizonyítani védeenceinek az ártatlanságát, mert ez lehetetlen, hiszen mindannyian bűnösök vagyunk.

- Sátán pedig nem rágalmozóként áll ott, nem kitalált bűnökkel vádol, hanem a megtörtént, az elkövetett bűnöket olvassa az ítélet alá kerülők fejére.
- Ezért hallgatott némán Józua is a Vádoló szavai előtt.
- Ahogy a bűn megfertőzi és beszennyezi jellemünket, úgy jelképezi Józua szennyes ruhája a bűnnel szennyezett lelkünket.
 - Mert „*mi mindnyájan olyanok voltunk, mint a tisztátalan, és mint megfertőztetett ruha, minden mi igazságunk.*” Ésa. 64,5.

4. Mi történik azután, amikor Sátán már elmondta a vádbeszédét a megítélés alatt álló emberrel kapcsolatban?

- A vádakkal szemben tehetetlen bűnös ekkor váratlanul azt hallja, hogy az Úrnak Angyala a parancsok sorozatát adja ki.
- Első parancsa ugyan nem Sátánnak szól, mégis Őt hallgattatja el, mint vádolót.
 - Valószínűleg azért fog ez megtörténni, hogy nyilvánosságra hozza azt, hogy azokért a bűnökért, amiket felsorolt, mindenek előtt ő a vádoló a felelős, hiszen ő vette rá ezt a bűnöst azoknak a bűnöknek az elkövetésére.
 - Hasonlóképpen történik ekkor is, mint annakidején, amikor Jézus elé vezettek a farizeusok egy bűnös nőt, azt mondván, hogy a törvény szerint halálra méltó, vajon Jézus mit fog mondani rá. Jn. 8,3-11.
- Miután az Úrnak Angyala elhallgattatja a Vádolót, a másik parancsával már elvégzeteti a bűnösön azt, amit magától soha sem tudott volna megtenni.
 - „*Vegyétek le róla a szennyes ruhákat*”, mondta az Úr Angyala. Zak. 3,4.
 - Józsuához pedig így szól; „*Lásd, levettem rólad a te álnokságodat*”. u.o.
- Harmadik parancsa pedig arra vonatkozik, hogy a szennyes ruháitól megtisztított bűnös egy másik ruhába legyen felöltöztetve, egy ünnepi ruhába. Zak. 3,5.
 - Ha a szennyes ruha a mi bűneinket és álnokságainkat jelképezi, akkor ez a másik ruha az Isten által nekünk tulajdonított büntelen életet jelenti.
- Erről a ruháról ír János is a Jelenések könyvében úgy, mint ami egyrészt „*adaték nekik*”, mármint a szenteknek, másrészt pedig az elfogadás után Isten úgy tekint rá, mintha azok a szentek saját igazságos cselekedetei lennének. Jel: 19,8.
 - Jézustól kapják ugyan ajándékba, de a saját tulajdonuknak tekinthetik, mintha ők élték volna meg azokat a cselekedeteket.

5. Mit tudhatunk Isten szándékáról, ez a felmentő és megszabadító kegyelem csak néhány kiváltságos számára van biztosítva, vagy általában mindenki számára fel van ajánlva?

- „*Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Jn. 3,16.
- Jézus minden bűnbánó bűnöst szeretne felöltöztetni az Ő igazságának ruhájába.

- Hogy Sátán ne vádolhassa többé őket a múlt bűneiért.
- Hogy bizakodva és reménnyel gondolhassanak arra a pillanatra, amikor majd meg kell állniuk Isten ítélőszéke előtt.

III. Mit vizsgál és ítéel Isten

1. Mi képezi az ítékezés alapját, amikor a Krisztust, mint Megváltót elfogadó emberek megítélése kerül sorra?

- Akik életük folyamán elfogadták Jézus Krisztust személyes Megváltójuként, azok megítélésének alapját az *élet könyve* képezi, ahol a nevük van feljegyezve.
 - Ebbe a könyvbe csak akkor kerül bejegyzésre valakinek a neve, amikor a személyes döntése alapján élő közösségbe került Jézus Krisztussal, az örök élet adományozójával, mert elfogadta Őt személyes Megváltójaként.
- Azért írták fel a nevét az élet könyvébe, mert ez a könyv „*a Bárányé, aki megöletett a világ megalapítása óta*”, vagyis ez a könyv azoknak a névsorát tartalmazza, akik helyett Jézus, mint „*Istennek Báránya*”, meghalt. Jel. 13,8; Jn. 1,29.
 - Ebből következően akinek a neve ebbe a könyvbe fel lett írva, annak Jézus Krisztus által „*örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem átalment a halálból az életre*”. Jn. 5,24.

2. Az előző gondolatokat hogyan látjuk visszaigazolva Józua példájából, ki foglalkozott Józua bűnös cselekedeteivel, Isten vagy Sátán, miért kellett Sátánnak felsorolni Józua bűneit?

- Nem Isten foglalkozott Józua szennyes múltjával és életével, hanem Sátán, éppen ezért vállalkozott Sátán arra, hogy mindenkit emlékeztessen azokra a bűnökre, amik Józua életét terhelték.
- Isten számára csak az volt a fontos, hogy a megvizsgálásra került ember megmaradt-e Krisztusban, megmaradt-e ebben a kiváltságos állapotban vagy nem.
 - Amikor ez a körülmény biztosított, akkor Jézus parancsára minden bünt eltörölnek, ami a nevéhez kapcsolható, ami a korábbi életét terhelték, ami Sátán számára hivatkozási alapot képezhet a vádoláshoz, és olyan helyzetet teremt számára, amivel Sátán már nem tud mit kezdeni.
- Nagyon fontos figyelni arra a részletre is, hogy Jézus ekkor nem az Atyával szemben áll a bűnös ember oldalára mint védő, hanem Sátánnal, a vádolóval szemben véd meg bennünket.
 - Az Atyától nem is kell az emberi családot megvédeni senkinek sem, hiszen Ő ugyanúgy szeret bennünket, mint Jézus. Jn. 3,16.

3. Az „élet könyvébe” bejegyzett emberek esetében, a mennyei ítékezés alkalmával mi kerül megvizsgálásra, és miért csak azt vizsgálja Jézus, mint Bíró?

- Az ítékezés csak azt vizsgálja, hogy az „*élet könyvébe*” bejegyzett személy megmaradt-e Krisztusban vagy nem, megmaradt-e ebben a kiváltságos állapotban?